

Regjeringens og Rigsdagens Dine i Vestindien, udtrykt saaledes, vilde jo allerede ganske overordentlig begrænse Lallet af dem, der kunde være Spørgsmaalet om at vælge imellem. Jeg vil ikke paastaa, at det vilde være en Umulighed at finde Mænd med tilstrækkelig Indsigt og Paalidelighed til at skønne over disse Forhold, men jeg vil paastaa, at det vilde være ganske overordentlig vanskeligt at finde dem. Jeg ser imidlertid ikke rettere, end at, da det er givet, at Forbunden paa St. Croix for en stor Del er særdeles frugtbar af Naturen og ikke i saa Henseende staar tilbage for andre af Antillerne, kan man dog drage den Slutning, at naar og saa længe Sukkerdyrkingen overhovedet er lønnende paa Antillerne, maatte der vel ikke være noget Absolut til Hinder for, at den ogsaa maatte kunne blive drevet paa St. Croix, naar vel at mærke de nødvendige Betingelser komme tilstede. Foruden det kraftige Midde til Fremme af Sukkerdyrkingen, som der ligger i Tilveiebringelsen af et Fællessukkerokeri — jeg vilde foretrække at kunne bruge Pluralisbetegnelsen, men indtil videre maa vi jo nøies med Entelttallet —, hvorved jo Tilvirkningen af Sukker bliver adskilt fra Produktionen af Sukkerroer, og Tilvirkningen af Sukker finder Sted paa en fuldkommere Maade, har jeg alt tidligere havt Anledning til at pege paa to ganske nødvendige Betingelser for, at der skal kunne komme Noget ud af Sukkerkulturen paa St. Croix, og jeg kan sige for at Produktion derovre, nemlig, at der kommer Dygtighed og Kapital tilstede. Saavidt jeg har formaaet at skønne, favnes den første af disse Betingelser ikke lidet og den anden Betingelse omtrent absolut. Jeg har det Naab, at det skal vise sig, at Sukkerdyrkingen har en Fremtid paa St. Croix, og at allerede dette første Skridt til at tage de koloniale Anliggender mere umiddelbart i Moderlandets Haand, vil have en meget gavnlig Virkning til at afhjælpe det af mig paapegede Savn saavel af Pengkapital som af aandelig Kapital, af Dygtighed derovre.

S. Pedersen: Det glæder mig dog at høre, at den høitærede Finanzminister selv nærer Tro paa, at der er Betingelser tilstede i Vestindien for, at Sukkerdyrkingen derovre har en Fremtid for sig. Det har ogsaa efter de spredte Oplysninger, jeg har kunnet forskaffe mig, været min Opfattelse; jeg skal erkjende, at det kun er et meget taaget Begreb, man kan danne sig om denne vanskelige Materie. Naar den høitærede

Minister fremdrog Vanskeligheden ved at finde de Kræfter, som skulle give Svar paa de af mig fremsatte Spørgsmaal, skal jeg ganske vist erkjende, at det kan have sin Vanskelighed. Men den ærede Minister nævnte dog et Moment, som synes for mig at være lidt veiledende for at komme til en tilnærmelsesvis Besvarelse af dette Spørgsmaal, nemlig ved Mænd, som vare tilstede derovre, at undersøge Forholdene der og paa de andre Der paa dette Strøg, som ligger under nogenlunde tilsvarende Forhold, for saavidt muligt at søge at jevnføre Betingelserne og deraf hente Analogier om, hvorvidt man kan antage, at en stor Del af de daarlige Resultater, som ere komne ud af Sukkerdyrkingen paa St. Croix i en Aarække, kan man gjerne sige, have deres Grund i en foreldet Dyrkningsmaade og hovedsagelig i Mangel paa Kapital, eller om det er virkelige, naturlige Udsager, som den menneskelige Magt ikke er Herre over. Jeg har, som sagt, det Naab, at St. Croix har Betingelserne for — efter det Materiale, jeg har havt Leilighed til at se — at kunne gaa en bedre Fremtid imøde, naar der bliver taget fat paa den rigtige Maade; men uagtet det ligger langt fra mine Tanker at ville udtale nogen Dabel overfor det Arbejde, som man har leveret i den til os ombelte Betænkning over Forholdene i Vestindien forrige Aar, tror jeg dog ikke at fornærme de Beskommende eller at træde Sandheden for nær, naar jeg udtaler, at denne Kommission ikke i fjerneste Maade var udrustet med saadanne Kræfter, som vare istand til at kunne besvare det af mig paapegede Spørgsmaal.

Finanzministeren (Estrup): Jeg vil kun gjentage, at jeg tror, at en af Betingelserne for fuldestgjørende at kunne besvare dette Spørgsmaal, vilde man ikke let have fundet tilstede hos nogen Mand, som stod til Disposition; dengang, da Kommissionen udgik, nemlig et særligt Kendskab til de vestindiske Forhold foruden et indgaaende Kendskab til agronomiske Forhold overhovedet, saa at man kunde stole paa hans Blik paa Agerdyrkningsforholdene paa St. Croix. Naar det ærede Medlem antydede, at det kunde være, at en Forandring i de klimatiske Forhold kunde bevirke, at St. Croix maatte gaa bort fra Sukkerdyrkingen, saa skal jeg dog tillade mig at bemærke, at man jo, naar flere tørre Aar have fulgt paa hinanden, er meget tilbøjelig til at tro, at Stedets Klima overhovedet er blevet tørrere, saaledes at Dyrkingen af visse Kulturplanter ikke mere vil være lønnende under de stedfindende